

Susuşmalar

– Emrah Saglam · 10 Kasım 2011

Seyre sual olan zaman çarmıhımda
Acıya yer yok derdim hep içimden.
Çal zamandan zinhar'ı ve dön gel ahıma!
Fermanımın çaresi yok, zehre ihtilal çok.
Canan olduğundan beri iblisin gülü, adını anan dudağım zilal!
Hilal bakışların geçmişimde,aşk'ın her aşaması kural.
Âşıklar tepesinden dikilirdin gözlerime
İnime dinime, her şeyimle her şeyine
İmam ederdim bir zamanlar gülüşüne. Sarıl derdim kollarıma,geçir derdim kaburgalarımı
kaburgalarımı
Kimse çalamazdı benden efgan dolu bakışlarımı.
Takdirime şahadet edecek çok.
Hala ararsan beni şayet; benden başka bulacağın yer yok.
Fırar eyledi fikrim, adını nakış gibi işlenmiş tenime
Gülüşüne hasret düştüm, yakacağım bu dünyayı.
Yüzümdeki tebessümü çok görme ağlıyorum diye bana...
İçim dışım öfke ile dolsa da: hala muhtacım zemherine. Ben ki nice sultanlara kafa tuttum.
Fatih'e,Alparlan'a ve Beyazıt'a..
Sen ki, bir Hürrem'in yüreğini çok gördün bana.
Suskunluğum senden, susuşmalar hep benden.
Elif elif gülümsemelisin artık gözlerime.
Çiçekler açacak, güneş yeniden doğacak
Savaşlar bile sona erecek inan.
Kirli sakallarım arasına karışırken kokun
Arsız acılar son bulacak her dergâhta Ey sevgili; zamanın kudreti çok bilirim.Velhasıl beklemeye
takaim yok...Yokluğun öyle bir şey oldu ki içimeŞair'in dediği gibiSussam çare değil, konuşsam gönlüm el
vermiyor..